

prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: Ecaterina Buzu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Domnica Manole
Sergiu Arnăuț
Eugenia Fistican

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Ala Cobăneanu
Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Tihon Grigore,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de Gîlca Ilie în interesele Ecaterinei Scripcari, casată hotărârea
Judecătoria Orhei din 24 decembrie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care
acțiunea a fost respinsă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tihon Grigore
împotriva Ecaterinei Scripcari, intervenient accesoriu Scripcari Mihail și notarul
Pîslari Tatiana, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și
compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 05 iunie 2013, Tihon Grigore a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ecaterinei Scripcari, intervenient accesoriu Scripcari Mihail și notarul
Pîslari Tatiana, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 04 noiembrie 2009 a încheiat cu
Scripcari Ecaterina contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit, construcțiilor
accesorii și a terenului aferent, amplasate în or. Orhei, str. T. Roman, 5. Prețul
bunurilor a fost stabilit de comun acord la suma de 490 000 lei, echivalentul a 30 000
euro, cu achitarea sumei de 20 000 euro la data încheierii contractului, iar suma
rămasă de 10 000 euro, urma a fi achitată până la data de 01 iulie 2010.

Pârâta Scripcari Ecaterina nu a achitat în termenul stabilit suma restantă de 10000 euro, motiv din care este în drept de a solicita rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, rezoluțiunea contractul de vânzare-cumpărare nr. 6286 din 04 noiembrie 2009 și încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Orhei din 20 decembrie 2013, s-a dispus încetarea procesului din motivul existenței unei hotărâri judecătorești irevocabile, între aceleași părți cu privire la același obiect.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, a fost admis recursul declarat de Tihon Grigore, casată încheierea Judecătorei Orhei din 20 decembrie 2013 cu remiterea pricinii spre examinare în fond.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 24 decembrie 2014 acțiunea a fost admisă, s-a rezoluționat contractul de vânzare-cumpărare nr. 6286 din 04 noiembrie 2009 cu aducerea părților la poziția inițială. S-a dispus încasarea de la Scripcari Ecaterina în beneficiul lui Tihon Grigore a cheltuielilor de judecată în sumă de 300 lei și în beneficiul statului diferența taxei de stat în mărime de 14 430 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele Ecaterinei Scripcari, casată hotărârea Judecătorei Orhei din 24 decembrie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, s-a dispus încasarea din contul lui Tihon Grigore în beneficiul Ecaterinei Scripcari a taxei de stat în sumă de 1 000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, Tihon Grigore a înaintat prezenta acțiune împotriva Ecaterinei Scripcari din motivul neexecutării esențiale a contractului de către Scripcari Ecaterina prin neachitarea sumei de 10 000 euro.

În conformitate cu art. 711 lit. c) din Codul civil, rezoluțiunea contractului sinalagmatic este exclusă dacă creditorul răspunde în totalitate sau în mod apreciabil pentru neexecutarea obligației, ori neexecutarea obligației pentru care nu trebuie să răspundă debitorul a intervenit într-un moment în care creditorul este în întârziere de primire.

Astfel, Scripcari Ecaterina a întreprins mai multe măsuri pentru a achita suma de 10 000 euro lui Tihon Grigore. În adresa lui Tihon Grigore a fost expediată telegrama prin care a fost informat despre necesitatea prezentării la notar pentru recepționarea banilor, fapt constatat prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012 (vol. I, f.d.29).

La data de 28 iunie 2013, Scripcari Mihail, soțul Ecaterinei Scripcari, a încheiat cu executorul judecătoresc Mașnic Daniela contractul de prestare a serviciilor, prin care Scripcari Mihail a intenționat să transmită lui Tihon Grigore suma de 10 000

euro în prezența executorului, conform contractului de vânzare-cumpărare (f.d.119). Însă, inițial Tihon Grigore a amânat întâlnirea stabilită pentru data de 01 iulie 2013, aceasta fiind fixată pentru data de 02 iulie 2013, iar ulterior nu a răspuns la apelurile telefonice a executorului.

Instanța de apel a mai indicat că, în cadrul ședinței de judecată din 07 august 2014, Tihon Grigore a declarat că nu are nevoie de bani, dar are nevoie de casă, ceea ce denotă faptul că acesta refuză de a primi banii (Vol. I, f.d.139 verso).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel la data de 27 mai 2016, Tihon Grigore a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoria Orhei din 24 decembrie 2014.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată. Telegrama din 16 iulie 2010 nu poate fi luată în calcul deoarece a fost expediată după termenul limită de achitare. Decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2012, la care instanța de apel s-a referit, nu are tangență în cazul dat. Totodată, greșit a concluzionat că perioada de 15 zile de întârziere este neesențială și neînsemnată, deoarece contravine cu art. 711 lit. a) din Codul civil. Consideră recurentul că instanța de apel a încălcat dreptul său la un proces echitabil.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 25 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Ecaterinei Scripcari copia cererii de recurs declarată de Tihon Grigore, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (vol. II, f.d.46).

La data de 03 octombrie 2016, reprezentantul Ecaterinei Scripcari – Gîlca Ilie a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de Tihon Grigore. În cererea de recurs recurentul nu s-a expus asupra legalității deciziei instanței de apel, dar a indicat dezacordul său cu modul în care au fost apreciate probele. S-a expus doar asupra fondului cauzei dar nu a indicat în ce constă încălcarea normei de drept material sau procedural de către instanța de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 29 martie 2016 (vol. I, f.d.243), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 27 mai 2016. Prin urmare instanța de recurs menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tihon Grigore împotriva deciziei instanței de apel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei ce ar indica asupra ilegalității deciziei instanței de apel.

Reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Verificând motivele de casare, invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Astfel, cele invocate în recurs nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate deoarece acestea țin de reaprecierea probelor, fapt care este inadmisibil în recurs.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991).

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tihon Grigore ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) și alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Tihon Grigore se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu